Omul și fapta sa (II)

On Iulie 20, 2015

Pune în funcțiune opțiunea leadershipului de a da o măsură nouă expresiei existenței și viziunii, stabilizând granițele dintre autentic și imaginar.

Cuvintele mele, traduse prin relația cu spațiul unei clipe prelungite pentru eternitate, păreau să măsoare distanța dintre omul real și un oarecare om imaginar coborât din înălțimea expresiei subiective, dar tratat cu o abordare emoțională.

Din acest motiv forma traiectoriei omului descris științific, confirmată de o experiență care făcea cinste proiecției unei forțe de cunoaștere laterale, în mijlocul unei mulțimi de dependențe considerate totodată că fiind părți ale unei realități cuprinse în conturul unei prezențe veșnic viitoare, părea să traseze un hotar despărțitor între mine și faptele mele.

Despre această prezență, circumscrisă unei rațiuni al cărei verdict depindea salvarea sau distrugerea ei, la care se adăuga supunerea plină de demnitate față de creația mea, ruptă parcă dintr-un scenariu suprarealist, se putea totuși spune că era caracterizată de aceeași tendință de acceptare a adevărurilor surprinse de istoricul francez Hippolyte Taine. În cazul în care cele exprimate de judecata lui erau confirmate de experiența mea, ficțiunea devenea, în sensul pozitiv al unei extinderi de potențial creativ, un fel de inducție care magnetiza conținutul a ceea ce transmiteam cu o energie de neoprit.

Citiți cu atenție ce scria Taine: *„Adevărul e că în lume există o măsură a binelui, care pare mare dacă o comparăm cu una mai mică. Şi, mică, dacă o comparăm cu una mai mare, și care în sine, la fel ca orice cantitate, nu este nici mare, nici mică. Astfel, găsiți că omul e mizerabil și rău pentru că în fundul sufletului păstrați o imagine a vieții fericite și drepte, și pentru că, comparând viața voastră cu această imagine, vedeți cu câte trepte îi este inferioară.*

Dar dacă veți avea în vedere jocul haotic al imaginației și al dorințelor, conflict necesar între voință și lucruri, atunci veți admira partea de dreptate și de fericire care supraviețuiește acestei furtuni și veți preamări noblețea naturii umane care, în mijlocul atâtor forțe dezlănțuite și oarbe, menține și generează rațiunea și virtutea."

Leadership: Poți să efectuezi comparația între actul științific și imaginea vieții, plecând de la observația că ești un răspuns la ceea ce se întâmplă între acestea două?

În mod direct, ceea ce m-a făcut să înțeleg creația, în însăși alcătuirea ei, drept variație a ceea ce mă reprezenta ca om situat între imaginație și adevăr, menținând și generând rațiunea și virtutea, era măsura pusă în valoare de bine și rău, resimțite ca un fel de acumulator de energie ce putea declanșa iluminarea.

Fapta mea se baza integral pe diferențierea totală de însușiri adoptate într-o formă sau alta, și nu numai în cazul construcției de forțe de legătură între real și imaginar, ci mai curând în favoarea adeziunii față de adevărul pe care ele îl revelau.

Întrevăzând existența unor legături între fenomenele care alcătuiesc particularul și particularizează relațiile care configurează generalul, predicate prin creativitate și calitatea actului artistic, se poate obține o bogăție a expresiilor și concepțiilor pe care leadershipul reușește să le identifice ca material de finisaj al versiunii de tale de evoluție și de evaluare.

Ceea ce ești sub prisma parametrilor „bun” și „rău”, dintre kitsch și autentic, poate fi transmis sub formă de informație, dar mai subtil în măsura în care ele corespund exigențelor lumii tale interioare.

Leadership: Orice actualizare faci în numele autenticității tale este salvată automat într-o nouă versiune a dialogului dintre iluzia creată și realitatea reprezentată, pus în cadru unei forme mai ample de exprimare artistică?

Unul dintre aceste fenomene, fenomenul de alternanță, comparația între actul științific și imaginea vieții, pleacă de la observația că omul este un răspuns la ceea ce se întâmplă între acestea două. Acest fenomen te ajută să înțelegi leadershipul în coliziune directă cu fapta de a determina un nou nivel de conștientizare a ceea ce ești, a ceea ce îți lipsește sau a ceea ce te blochează în reprezentarea viziunilor.

Prin abordarea de tip „pro-contra”, „bun-rău”, găsind măsura adevărului a ceea ce revelezi în jocul haotic al imaginației și al dorințelor, în mijlocul atâtor forțe dezlănțuite și oarbe, vei ajunge să preamărești noblețea naturii umane, vei putea menține și genera rațiunea și virtutea.

Dar să mai adăugăm un lucru interesant. Actul de creație, fapta de deschidere spre zona artei, stabilizând granițele dintre autentic și imaginar, cu rol de izolator în prezența realului, pune în funcțiune opțiunea leadershipului de a da o măsură nouă expresiei existenței, schimbării și sumei intențiilor tale de a-ți face cunoscută opera lumii, creând efectul de iluminare.

Cum bine mărturisea medicul specialist în terapeutică, Karyn Maria Taulescu: *"iluminarea este fenomenul surprinzător care deschide calea spre măreție pentru omul obișnuit. Fenomenul este însoțit de două schimbări profunde, și anume: spulberarea ego-ului și trecerea ființei din lumea finită în cea infinită".*

Lumea infinită, sub aspectul săvârșirii actului creator, trebuie înțeleasă ca o ieșire din normele rigide ale rațiunii care se alimentează doar din observațiile concrete și se sprijină doar pe experiență sau pe analiza efectivă a faptelor. Dar fără a le atribui o conotație care să surprindă printr-o călătorie imaginară sau printr-o perspectivă științifică.

Fapta care precede apariția artei are ca urmare intensificarea dialogului dintre diferite atitudini și viziuni, pe care exprimarea artistică îl surprinde într-un joc continuu între iluzie și realitate, în căutarea esenței, a adevărului ultim.

Omul și fapta sa scoate în evidență acele însușiri ale omului adoptate în cazul construcției de forțe de legătură între real și imaginar, în favoarea adeziunii față de adevărul pe care ele îl revelează.

Totodată indică tentativa omului de a-și propune o nouă atitudine – de *challenge* , în mijlocul atâtor forțe dezlănțuite și oarbe ale rațiunii care îți călăuzește modul de reprezentare a realității ca răspuns integrat într-un context al unei noi direcții de creație - prin care se ajunge la iluminare.

Source: https://neculaifantanaru.com/omul-si-fapta-sa-II.html